XXIII. évfolyam. Csáktornya, 1906. szeptember 23-án. 38. szám.

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . 8 kor.
Fél évre . . . . . 4 kor.
Negyed évre . . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számittatnak.

Nyilttér petitsora 20 fillér.

Felelős szerkesztő: DÉKÁNY MIHÁLY.

Főszerkesztő: MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos: STRAUSZ SÁNDOR.

Birkózás a sorssal.

Az élet utvesztőin tévelygő, gyenge ember egyedül megbizható vezetője a tapasztalat. Nemcsak a maga, hanem a mások tapasztalata is, melyet a saját hasznára forditani az eszesség követelménye.

Az élet, mely egyfelől ugy a gazdagokra, mint a szegényekre vaskézzel rója azt a kötelességet, hogy minden ténykedésöket a lehető legnagyobb körültekintéssel végezzék, másfelől bősègesen szolgál tapasztalatokkal irányadásul arra, mi utat kell választanunk. Csak érteni kell helyesen megfigyelni a körülöttünk történő eseményeket, s gyorsan kell tudni megragadni a munkához majdnem mindig kinálkozó alkalmat.

A temérdek bajnak, a sok szerencsétlenségnek rendesen az az oka, hogy kevesen tudnak a sorsadta vagy önmaguk okozta változott viszonyokkal számolni és a veszély pillanatában gyáván eldobják a fegyvert, melyet a munka minden ép-kézláb embernek ad. A sorssal való lekvittelés legegyszerübb, de egyuttal leggyávább módja: az öngyilkosság. Igaz, hogy nem mindenki vetemetedik aronnal rá, amint őt a sors rémharagosan megtépázza. Előbb még megpróbál alkudni a becsületességgel: sikkaszt, csal vagy egyébként kerülgeti a büntetőtörvényt. Amikor aztán már szorul a kapcza s menekvés nincs más, vagy mindent, csak a becsületet nem kiegyenlitő golyóhoz folyamodik, vagy rászánja magát egy kis amerikai utra.

Az élettapasztalatok gazdag tárháza közelebb oly esettel gyarapodott, mely megmutatja, hogy a napjainkban divó léha társadalmi felfogások dacára is sikeresen meg lehet birkózni a mostoha sorssal. Az eset annál tanulságosabb, mert hősünk a maga könnyelmüsége következtében jutott gazdag jóllètből koldusbotra. Igen régi porosz főnemesi család sarja, a ki pályáját egy lovasezredben kezdte, elegáns hadnagy volt és uszott a pénzben. A csillogó egyenruha, egészségtől duzzadó fiatalsága, a nagyuri társaság, melyben mozgott, s bizonyára nem utoljára a fiatalsággal járó meggondolatlanság, — mind, mind hozzájárult ahhoz, hogy a nem maga kèreste pènzt meg ne becsülje. Tékozolta tehát, — persze csak addig, a mig volt. Mert bármennyi volt, végre mégis elfogyott, majd meg bedugultak a hitelezői források is. Ki ne ösmerné az ehhez hasonló történeteket, melyeknek végére már alig vagyunk kiváncsiak. Golyó vagy Amerika? A hitelezőkön és rokonokon kivül ki törödik vele? Idehaza a szépen indult, reményteljes ifju élet befejezettnek tekintetlik, az erkölcsi halál fölött elfeledjük a tragédia fizikai végét.

De lám, ki hitte volna, hogy van még egy harmadik megoldás is? Annyira hozzászoktunk a tékozló ifjak gyáva megfutamodásához, hogy nem is gondolunk az egyedül helyes megoldásra, melyet nemcsak a könnyelmü ficsurak és kényelemből kihánytorgatott világfiak, hanem mindazok okulására is megmutatott ugyan a későn, de mégis észretért főnemes, akik azt hiszik, hogy a jóllét elvesztése után már csak az élettel való leszámolás következhet.

A daliás arisztokrata, a volt lovassági hadnagy, a mikor már utolsó fillérét elverte, tudatára ébredt annak, hogy az igazi élet mégse állhat örökös dáridóból és abból, hogy a pénzt kiadja, mielőtt megkereste volna. Ez a feleszmélés minden ilyen esetben sablonszerü, de következményeképpen csak a kései bánat, nem pedig a helyzet természetes szanálása áll be. A mi hősünknek azonban volt elég bátorsága, hogy megmutassa, hogy igy is meg tud állni a maga lábán. Elhatározta, hogy ezentul dolgozni fog. Nagy elhatározás egy a tunya életmódhoz szokott embertől és kivitele abba a nagy nehézségbe ütközik, hogy a lefokozott tiszt nem jut egykönnyen csak félig-meddig megfelelő s tanult embernek való állásba. Nemsoká tétovázott azonban; amikor már szilárdan eltökélte, hogy ezentul dolgozni fog, megragadta a dolgot az üstökénél, s beállt egy német vasuti állomáson — szénrakodó munkásnak. Serényen hordozza a szenet kora reggeltől késő estig, csekély napszámèrt, melyből tisztességesen fenntartja magát.

Becsületesen vezekel tehát egykori könnyelmüségeért és bizonyára rászolgál arra, hogy tiszteljék ezért.

De mit szólnak ehhez a főuri rokonok,

TARCA.

Ilona ciklusból . . .

Akármikor veled vagyok
És vis-á-vis állok veled;
Közönyösen beszélgetünk
Oly köznapos dolgok felett,

Én, ha szólok te csak hallgatsz
Elmélázva fordulsz hátra:
Ovál arcod nyugodt marad,
Talán nem is gondolsz rája.

Én pedig, ha együtt járunk;
Bolyongunk a nagy utcákon:
Egykedvün nézek jobbra-balra
— Kéklő szemed nem csodálom.

Közönyös és hideg vagyunk,
Mint tenger fagyott hulláma —
Hidegek, hogy mi bennünk forr
Senki ne tudja, senki ne lássa.

Ha majd egyszer szívem vágyát
Elmondhatom nyiltan, bátran.
Tudom akkor: Ugye édes?
Egygyé forunk két ajakban.

Pitypáng.

A várkapitány temploma.

— *Muraközi monda.* —

Irta: HRUSÓCZY ELEK.

(Folytatás és vége.)

Ekkor kardot ragadtam, hogy összeapritom valamennyit, de abban a pillanatban előttem termedtél és azt mondtad: »Igen, ezek itt, a kiket te szörnyeknek neveztél, ártatlanok, mint a ma született gyermek, hanem te vagy a bünös. Te fürdesz azok vérében, kik neked soha sem vétettek. Özvegyeik arcáról csak ugy szárithatod fel a könnyeket, ha jóvá teszed hibádat, szegény árváik sorsát csak ugy teszed elviselhetőbbé, ha vagyonodnak legalább felét szétosztod közöttük. Ha ezt megteszed, ugy te leszel az egyedüli orvos aki engem meggyógyithat; de ha csak egy ütést is mérsz ez áldozatok bármelyikére, ugy engem is elvesztettél örökre. — Erre a kard kihullott kezeimből és én fölébredtem. Látod most itt vagyok előtted, tégy velem, amit akarsz.

A rémséges álomnak csakugyan meg lett a hatása. A kapitány, ki eddig legjobb örömét a keresztények üldözésében kereste, most teljesen megváltozott. Nemcsak hogy megkeresztelkedett, hanem a legnagyobb buzgósággal ő maga is hozzálátott a hittérités nehéz munkájához. Első gondja volt, hogy a vár közelében gyönyörü templomot épitsen, a hová mindennap eljárt imádkozni neje egészségeért, aki a történtek után csodálatosképpen csakhamar meggyógyult. Vagyonának legnagyobb részét azon családok közt osztotta szét, kiknek fejeit még rövid idővel ezelőtt a legnagyobb kegyetlenséggel végeztette ki. — Szóval a vadtermészetü emberből egyszerre a legszelidebb bárány lett. A nép, mely eddig a legrettentőbb ellenségét, üldözőjét látta benne, most valósággal rajongott érte, s nevét, mint az elhagyottak legfőbb jótevőjét emlegették messze vidéken.

Ez a hir azonban csakhamar eljutott a római császárhoz, aki szörnyü haragra lobbant alárendeltjének eme hütlenségén. Akit ő a legvitézebb katonájának ismert, most elpártolt tőle! Fékevesztett dühében megparancsolá tehát neki, hogy fejvesztés terhe mellett rögtön visszatérjen ősei vallásához s azt a templomot, melyet felépittetett, földig rombolja le.

A kapitány azonban most már rendithetlenül ragaszkodott uj vallásához, s azt izente vissza a császárnak, hogy nincs az az erő, mely őt eltéritené az egy igaz Istentől. A császár is jobban tenné, ha felhagyná a keresztények üldözésével, s nem rendezne annyi vérfürdőt, a melynek minden cseppje boszuért kiált az egek urához a pogányok vadlelkü fejére.

Ez az izenet még rettentőbb haragra gerjesztette a kegyetlen szivü császárt, s rögtön parancsot adott egyik vezérének, hogy ezt a hütlen szolgát fogja el nejével együtt élve, s hozza fel őket Rómába, ahol a legszörnyübb kinok közt fejezzék majd be nyomorult életüket. A templomot pedig, melyet a kapitány épittetett, romboltassa le, hogy kő kövön ne maradjon.

A kiküldött vezér csakugyan megjelent pár ezer főre menő seregével a kapitány várkastélya előtt. A várkapitány már készen várta őket. Leghübb embereit összegyüjtvén, bezárkózott várába s csak egy titkos ajtót hagyott nyitva, mely egy földalatti folyosó segélyével éppen a templomba vezetett.

a régi barátok, mindazok, kik a jó időkből ismerik? Mit szólnak? — Megszólják!

Nem volna léha ez a társadalom, ha görcsösen, konzervativ nem ragaszkodnék a maga alkotta hamis formai törvényekhez, melyek, óh de sokszor — még a lehetőség rovására is — csak követelni, de a tisztes munkának az elismerést minden körülmény közt megadni nem tudják.

Hogy azonban a valódi férfiunak a társadalom félszeg birálatától visszariadnia nem szabad, megmutatja a fennt leirt eset, mely azt a nagybecsü tanulságot nyujtja, azt a régi igazságot erősiti meg, hogy bárki bármit is mondjon: A munka sohasem szégyen!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Uj gazdasági előadó.** A m. kir. földmivelésügyi miniszter Sárközi Viktor zalamegyei lakost, a zalamegyei gazdasági egyesület titkárát Zalavármegye közigazgatási bizottságába közgazdasági előadóvá nevezte ki.

— **Athelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Sőhmen Győző moóri áll. polg. iskolai rendes tanitót hasonló minőségben a szombáthelyi áll. polg. iskolához helyezte át.

— **Halálozás.** Kele István magánzó f. hó 15-én Kotorban 85 éves korában elhunyt. Temetése 17-én délután volt Kotorban. Az elhunytban Kele György kotori jegyző édes apját gyászolja. Nyugodjék békében!

— **Sorozások.** Az 1906 évi rendes sorozások a perlaki járás területére október hó 13, 14, 15, 16, 17, 18 és 19-én lesznek Perlakon. Polgári elnök dr. Zakál Lajos ügyvéd, megyebizottsági tag, polgári orvos dr. Böhm Szidney tb. főorvos, járási orvos lesz. A csáktornyai járás területére nézve a sorozások október hó 28, 29, 30, 31, nov. 1, 2, 3, 4, 5, 6-án lesznek Csáktornyán. Polgári elnök Tóth István ny. uradalmi tisztartó, polgári orvos dr. Kovacsics Ferenc járás orvos. Ünnep és vasárnapokon sorozás nem lesz.

Az ujonnan sorozottak szolgálata valószinüleg már december 31-én lesz megkezdendő s ennélfogva a közös hadsereg, illetőleg a honvédség képviselői a sorozó járásukban előállitott és besorozott ujoncokra vonatkozó behivójegyeket már magánál a fősorozásnál fogják átadni a járási tisztviselőknek kézbesités végett.

— **Uj körjegyzőségek a csáktornyai járásban.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 10-én tartott rendes közgyülésében az uj jegyzőségek tárgyában végleges határozatot hozott. E szerint a vármegyében 12 uj jegyzőség állittatik fel, melyek közül kettő a Csáktornyai járásban lesz. Nevezetesen: 1. A drávacsányi körjegyzőség két részre osztatik. A drávacsányi körjegyzőség kerületében lesz ezután is: Drávacsány, Miksavár, Cseresnyés és Drávamagyaród. Uj körjegyzőség alakittatik, melynek székhelyét az alispán fogja majd meghatározni, Nagyfalu, Drávaóhid, Édeskut, Tótfalu és Zrinyifalva községekből. 2. A stridói körjegyzőség szintén két részre szakittatik. Stridóhoz fog tartozni: Stridó, Magyaród, I., II., és IV. hegykerület, Határőrs és Erzsébetlak. Uj körjegyzőség lesz, s a székhelyet ismet az lispán fogja meghatározni, Ráczkanizsa, Végfalva, Ligetfalva. Murafüred, III. Hegykerület, és Gáborvölgy községekből. Ezeket a határozatokat azzal okolja meg a közgyülés, hogy a szét választott körjegyzőségek elegendő lakossággal és kiterjedéssel birnak a kettéosztással is.

— **Köszönetnyilvánitás.** Mesterics Aladár uradalmi tisztartó a csáktornyai tüzoltók 30 éves jubileuma alkalmából utólag 4 koronát volt szives adni a tüzoltó-egyesület pénztára javára, melyért a tüzoltó testület elnöksége ezuton mond hálás köszönetet.

— **Szüreti mulatság.** A »Csáktornyai Iparosifjak Egyesülete« október hó 7-en este a »Zrínyi« szálloda nagytermében tánccal egybekötött Szüreti mulatságot rendez. Az est kezdete 8 órakor. Belépti-dij személyenkint 1 K, családjegy 2 K 50 f. A mulatság előtt az iparosifjuság délután 4 órakor nagy fölvonulást tart a város utcáin. A meghivók a jövő héten lesznek szétküldve.

— **A »Zalamegyei Ált. Tanitótestület« »Muraközi Tanitókörе«** ez évi XXXIII. rendes — az aradi vértanuk ünneplésével egybekötött közgyülését október hó 6-án d. e. 10 órakor Drávavásárhelyen, az állami népiskolában fogja megtartani.

A közgyülés előtt 8 órakor az állami népiskola II. osztályában a beszéd- és értelemgyakorlatból az illető osztálytanitó gyakorlati tanitást tart.

I. Az aradi vértanúk ünneplése.

1. Emlékbeszéd. Mondja a körelnök.

2. Tizenhárom. Költemény Váradi Antaltól. Szavalja: Grau Géza gyakorlóiskolai tanitó.

3. Az ünneplés alkalmával az állami népiskola tanulóifjusága énekel.

II. A közgyülés tárgysorozata:

1. Évi jelentés a választmány működéséről.

2. A népiskolai uj Tanterv és Utasitás ismertetése. Előadó: Pollák István perlaki tanitó.

3. A közgyülés elé tartozó folyó ügyek.

4. A jövő közgyüles helyének kijelölése.

5. Esetleges inditványok.

6. Tagsági dijak beszedése.

A közgyülésre, melyet az aradi vértanukért 9 órakor tartandó ünnepies gyászistentisztelet előz meg, a »Muraközi Tanitókör« tagjait és a népoktatás ügyének barátait tisztelettel meghivja — Csáktornyán, 1906. szeptember hó 15-én

Brauner Lajos, a »Muraközi Tanitókör« elnöke.

Közgyülés után társasebéd a »Vadászkürt« vendéglőben. Egy teriték ára (5 fogás bor nélkül) 2 korona. Akik e társasebéden részt akarnak venni, sziveskedjenek ezt egy levelező-lapon Sray József drávavàsárhelyi állami tanitó urral október hó 2-ig bezárólag közölni.

— **A tapolcai magy. kir. vincellérisko-lában** az 1907 év január 1-én kezdődő egy éves tanfolyamra — való felvételi kellékek: 1. Legalább 16 éves életkor betöltését igazoló keresztlevél vagy katona könyv. 2. Irni és olvasni tudást igazoló is-

---

A rómaiak teljes három hónapig ostromolták a várat, mig végre sikerült nekik a vár falán rést ütni, mit látva a várkapitány, mindjárt tisztában volt a helyzettel. Csak kettő közt választhatott: vagy megadja magát, mely esetben irtóztató halál vár reá, vagy hősiesen védekezik az utolsó csepp vérig. Ő az utóbbit választotta. Már már ki akart rohanni a megmaradt vitézeivel, midőn nyakába borul fiatal neje, s szivrehatóan könyörög neki, ne tegye ezt. Ugyis meg kell nekik halniok és éppen ezért vonuljanak inkább mindnyájan a titkos folyosón a templomba, a mely erősségénél fogva még nyujthat nekik annyi védelmet, hogy az utolsó utra előkészülhessenek.

A kapitány csak nagynehezen engedett neje kérésének, mert meg volt győződve, hogy végzete elől ugy sem bujhat el, tehát reá nézve mindegy, akár itt, akár ott várja be a halált. Tudta, hogy a vár bevétele után rákerül a sor a templomra. Egyedül a szük folyosó állana még legvégső esetben rendelkezésére, de azt meg a vár és a templom romjai teljesen eltorlaszolják és ugy élve lennének eltemetve, a mi még borzasztóbb halál minden halálnál.

Számitása nem is csalódott. A mint a pogányoknak sikerült behatolniok a vár udvarába, röglön ki volt adva parancs, hogy a várbelieket élve fogják el, bármilyen áldozatok árán. Felkutatták a vár minden zegét-zugát, de legnagyobb meglepetésükre sem a kapitányt, sem a nejét sem a várbeliek közül egy lelkét sem találtak sehol. Tehetetlen dühükben felgyujtották a várat, azután rávetették magukat a templomra.

Recsegett, ropogott a templom körül minden s a bennlévők szivszorongva várták a bekövetkezendőket. Azzal tisztában voltak, hogy mentségről itten szó sem lehet, csak attól rettegtek leginkább, hogy valahogy élve ne kerüljenek a pogányok kezébe, mert ebben az esetben nem kerülhetik el a legszörnyübb máglya halált.

A kapitány neje az oltár lábánál imádkozott, mig férje a többi harcossal együtt halálra szántan várta az ostrom végét.

A legválságosabb pillanatban egyszerre csak inogni kezd a templom. Egyidejüleg megszólal a harang, eleinte tompán, később mind erősebben és erősebben. A kapitány odaugrik térdelő nejéhez, még egy hosszú, végső ölelés, s a következő pillanatban irtózatos robajjal összedült a templom.

Egy hatalmas földrengés következtében a templom a bentlévőkkel, együtt elsülyedt.

Helyén egy mély tó támadt, melynek vizéből minden évfordulón kiemelkedett a torony keresztje. Megközeliteni azonban ezt senki sem merte, mert ilyenkor rendkivül háborgott körülötte a viz.

Egy alkalommal elküldte egy asszony szolgáját a tó vizére fonalat mosni. A cselédnek ez a munka nem lévén ingére, nagy mérgesen belehányta a vizbe az összes fonalat, ő maga pedig leheveredett egy fa alá s ott aludt egész estig. Este felé odajön az asszony. A cseléd éppen ebben a pillanatban ébredt fel, s mind megpillantja gazdaasszonyát, ijedtében beleugrik a vizbe, s nagy gyorsasággal igyekszik kiszedni az előbb beléhányt fonalat. Már csak két köteg volt hátra, midőn az utolsónál beleakadt a fonal valamibe, s minél jobban huzta annál jobban összekuszálódott. Erre a köteg végét rácsavarta a kezére, s teljes erővel huzta kifelé. Egyszerre csak előtünik a kereszt, s akkor látja, hogy a köteg másik vége azon akadott meg. És akkor a helyett hogy azt mondta volna, — Isten segits! — szörnyen megátkozta a keresztet. Ebben a pillanatban megszólalt a viz mélyében a harang, s harmadszori kongása után tompa morajjal végkép elmerült, magával rántván a vén cselédet is, a ki igy lakolt égbekiáltó káromlásáért. —

Azóta se látták többet a keresztet a tó vizéből kiemelkedni.

* * *

Az a hely, a hol a mondabeli kapitány várkastélya állott, még mai nap is »Gradiscse« (várhely) nevet visel. Közvetlen mellette folyik a Ternava patak délről, mig északi oldalról a Déli Vasút képezi a határt. A Gradiscsétől mintegy száz lépésnyire, a község felé, van egy nagy tóka, posvány, melyről azt állitják, hogy még a legnagyobb szárazságban sem apad ki belőle a viz. A nép »Brodecz«-nek (védett kikötőhely) hivja. Itt sülyedt volna el az a templom, a melyről a monda szól. Az akkor itt élő kereszténeknek ez lett volna az első templomuk, de a rómaiak lerombolták s a körülötte fekvő várost pedig az állitólagos várkastélylyal együtt felperzselték.

Jelenleg ez a terület kaszáló, s egy izben ásatásokat is végeztek rajta, mely alkalommal nagymennyiségü, a római korszakra emlékeztető kő és éremmaradványra bukkantak. Régi pénzeket, fegyvereket, kardokat stb. találtak már itten. Ezen leletek a mellett bizonyitanak, hogy rómaiak idejében tényleg ott kellett lenni a régi »Nedelicz«-nek. A körülbelül két ezer lakóssal biró mostani »Nedelicz«, vagy ahogy a nép nevezi »Nedeliscsé«-t 1887-ben megmagyarositották s akkor kapta a mai Drávavásárhely nevet. Lakói békés természetü, muraközi horvátok, de a magyarságnak tántorithatlan hivei.

kolai bizonyitvány. 3. Ép, erős, egészséges s a gyakorlati munkák végzésére alkalmas testalkatot igazoló orvosi bizonyitvány. 4. Községi erkölcsi bizonyitvány. 5. Szülők vagy gyám beleegyező nyilatkozata arról, hogy a felvett tanulót a tanév vége előtt az iskolából kivenni nem fogják s kötelező nyilatkozat arról, hogy a 6. pont szerint járó dijat pontosan fizetni fogják. Ha a pályázó teljes koru, ezen kötelező nyilatkozatot maga tartozik kiállitani. 6. A felvett tanuló az iskolában lakást és teljes ellátást kap, s ezért félévi előleges részletekben évi 240 kor. tápdijat köteles a vincelléri skolának fizetni. Szegénysorsu polgárok egész vagy fél tápdijmentességgel is vétethetnek fel, ha szegénységüket hatóságilag igazolják A pályázati kérvényben határozottan kifejezendő, hogy a folyamodó mely módon kéri a felvételt, t. i. egész tandijmentessége élvezetével. A felvételnél előnyben részesülnek, akik a katonai kötelezettségüknek már eleget tettek, vagy attól véglegesen felmentettek, továbbá szőlőmivelők, pincekezelők, kertészek, kádárok, illetőleg azok fiai. Fehérnemüvel, ruházattal, továbbá iró- és taneszközökkel saját költségén tartozik a felvett tanuló magát ellátni. Az egy koronás bélyeggel ellátott s a fennt emlitett okmányokkal felszerelt és saját kezüleg irt és aláirt kérvények a m. kir. földmivelésügyi Miniszteriumhoz cimezve f. évi október hó 30-ig nyujtandók be a vincelléri skola igazgatóságához.

— A POLGÁR KARÁCSONYI AJÁNDÉKAI. A Polgár, ez a fiatal virgonc ujság, melyet Szomaházy István és Palotai Hugó szerkesztenek, nagy meglepetéssel szolgál előfizetőinek karácsonyra. Minden uj előfizetője, ki mostantól kezdve egy évre megszakitás nélkül előfizet, illetve, aki karácsonyig legalább félévi díjat befizet és további félévi előfizetésre magát kötelezi (az előfizetés félévenként, negyedévenként, sőt havonként is teljesitheti): karácsonykor ingyen megkapja Bihari Sándornak, a nemrégiben elhunyt hirneves magyar festőnek, Zöldségtisztitók czimü gyönyörü festményét müvészien előállitott olajnyomatu másolatban. Olyan meglepetés ez, amely tekintve a lap olcsóságát (egy évre 16 K, félévre 8 K, negyedévre 4 K, egy hónapra 1 K 40 f, tekintve azt, hogy A Polgár karácsonyra gazdag tartalmu, irodalmi becsü naptárt is küld előfizetőinek ajándékul: páratlan a magyar ujságirás történetében, annál is inkább, mert a »Zöldségtisztitók« 65 cm. magas és majdnem egy méter hosszu másolatának bolti ára meghaladja az előfizetési díjat. Amidőn még megemlitjük, hogy laptársunk, A Polgár, az ujonan belépő előfizetőknek ingyen megküldi Szomaházy Istvánnak, a kitünő novellairónak, A Polgár-ban megjelenő »Egy főpincér emlékiratai« cimü pompás tárcasorozatából az eddig megjelent folytatásokat külön lenyomatban, csak azt konstatálhatjuk, hogy mindazok, akik ezt az érdekes, kormánytól és pártoktól független, szókimondó ujságot megrendelik, nevetséges olcsó pénzért olyan lapot kapnak, amely a legnagyobb igényeket is kielégiti. Az előfizetési pénzek A Polgár kiadóhivatalába küldendők, Budapest, VI., Nagymező-utca 12.

— **A gőzgépkezelők és kazánfütők** legközelebbi képesitő vizsgái Sopronban október hó 7-ik napján d. e. 9 órakor a Sopron városi villanytelepen fognak megtartatni. A vizsgálati kérvények kellően felszerelve a m. kir. iparfelügyelőséghez (Ujteleki-utca 10) beküldendők.

— **Zalavármegye j rási számvevői.** A m. kir. belügyminiszter, mint a hivatalos lap mai száma közli, A vármegye területére, köztük Zalamegye területére is kinevezte a járási számvevőket. A járási számvevői tendők ellátása iránti megbizatással Zalavármegye területére kineveztettek: és pedig a nagykanizsai járásba Svastics Elemér zalaegerszegi pénzügyiszámtiszt, a tapolcai járásba Hrancsák Emil nyiregyházai pénzügyi számtiszt, az alsólendvai járásba Schmiedt Ignác nagybecskereki pénzügyi számtiszt, a a sümegi járásba Hartl István zalaegerszegi pénzügyi számtiszt, a perlaki járásba Karczag Béla pécsi pénzügyi számtiszt, a letenyei járásba Schmiedkunz Frigyes nagybecskereki pénzügyi számtiszt, a zalaszentgróthi járásba Okolicsányi Rezső zalaegerszegi pénzügyi számtiszt végleges minőségben számellenőrökké, továbbá a pacsai járásba Csupor Lajos pacsai irnok, a novai járásba Kovacsics Ferenc okleveles jegyző ideiglenes számellenőrökké.

— **A szüret és a borhamisitások.** A közeledő szüret alkalmából Darányi földmivelésügyi miniszter a borhamisitás ellen a következő rendeletet bocsátotta ki:

A hazai bortermelés érdekében különös sulyt helyezek arra, hogy a mesterséges borok készitésének és azok forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló 1893. XXIII. törvénycikk rendelkezései mindenki által szigoruan megtartassanak. E célból mindenek előtt szükségesnek tartom, hogy a közönség a legkiterjedtebb módon tájékoztassék az idézett bortörvények s e törvény végrehajtásii rendeletének (1897. évi 53850 keresk. min. szám.) különösen azon rendelkezéseiről, amelyek a borkezelésre vonatkozó korlátozásokról és tilalmakról szólnak. Ennélfogva felhivom a Cimet, hogy — tekintettel a szüret idejének közeledésére — haladéktalanul intézkedjék az iránt, hogy az érdekeltek — saját érdekükben — a legkiterjedtebb módon leendő közzététel (hirdetmények, kidobolás stb.) utján, minden esetre még a szüret megkezdése előtt, különösen arra figyelmeztessenek, hogy a bortörvény (1893: XXIII t.-c.) és az idézett végrehajtási rendelet értelmében a mustba vagy a borba, ugyszintén a már kész kierjedt törkölyborba vizet keverni, bármi csekély mennyiségben is feltétlenül tilos, továbbá, hogy tilos a természetes bornak törkölyborral vagy gyümölcsborral való összekeverése (összeházasitása) is. A viz használata csak a törkölybor készitésénél van megengedve, de ott is csak az idézett végrehajtási rendeletben körülirt korlátozással. Figyelmeztetendők továbbá az érdekeltek arra is, hogy aki a tiltott módon készitett vagy kezelt bort forgalomba hozza vagy eladja, az az 1893: XXIII. t.-c. értelmében 600 K-ig (Hatszáz koronáig) terjedhető pénzbüntetéssel büntettetik, aki pedig a bort maga vizezi, vagy más tiltott anyaggal keveri, vagy a természetes bort törkölyborral vagy gyümölcsborral összekeveri, — az, mint mesterséges bor készitője 2 hónapig terjedhető elzárásssl és ezenfelül még 600 (hatszáz) koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntettetik s ezenkivül az illetőktől a tiltott módon készitett vagy kezelt bor még el is koboztathatik. Darányi s. k

— **Letenye nem akar városi jellegü nagyközség lenni.** A vármegyei épitési szabályrendelet a városi jellegünek nyilvánitott községekre nézve némileg szigorubb szabályokat állapitott meg. A törvényhatósági bizottság városi jellegüeknek nyilvánitotta az összes járási székhelyeket. Letenye község az épitési szabályrendeletnek szigorubb rendelkezéseit és megszoritásait terheseknek találta s tekintettel arra, hogy azoknak a lakosság szerény anyagi viszonyaik miatt való betartása nehézségekbe ütközik, a törvényhatósági bizottságtól a városi jelleg megszüntetését kérte. A törvényhatósági bizottság a kérelemnek helyt adott, a jövőben tehát Letenye községre nézve azok az épitési szabályok lesznek mérvadók, amelyeket a szabályrendelet a falvakra nézve megállapit.

— **Ellopott tehenek.** Folyó hó 15-ére virradóra Horváth Gyula I. hegykerületi lakos istállójának az ajtaját eddig ismeretlen tettesek felfeszitették és onnan 2 drb. 400 kor. értékü fejős tehenet elvittek. A tetteseket máig sem sikerült kinyomozni. Az egyik tehén 3 éves vörös szőrü, hosszu széjjel álló szarvval, a másik 5 éves szintén vörös szőrü kissé előre álló szarvval mindkettő a hasa alatt fehér folttal.

— **A dikics.** Novák Vince ujhegyi lakos f. hó 8-án este vigan mulatott és táncolt Delejesen egészen addig, mig csak az esti órákban Sáfárics Flórián delejesi lakos, csizmadia legény szintén ugyanoda nem vetődött. A két legény csakhamar szóváltásba elegyedett, amit Safarics ugy vélt a legegyszerübben elintézni, hogy a nála volt talpvágó késsel Nováknak a karján jelölt meg maradandó emléket, mely az orvosi látlelet szerint legalább 15 napig fog érzékeny fájdalmakat okozni a viselőjének.

A vő és anyós. Pollmann Antal ráckanizsai lakos azt jelentette a csendőrségen, hogy anyósa Szitár Mátyásné zsirt lopott az éléskamrájukból. A vizsgálat azonban meglepő dolgot deritett ki. Azt tudniillik, hogy az egész lopási historia mese, melyet Pollmann Antal a feleségével közösen eszelt ki az öreg asszonyra bosszuból, hogy igy mielőbb eltávolithassák a közelükből. Most azután az öreg asszony került fölül, bepörölvén szeretett vejét és leányát rágalmazásért.

KÖZGAZDASÁG.

A gyümölcsfák gondozásáról.

Igen sok kellemetlenségtől s a legtöbb esetben jelentékeny kártól kiméljük meg magunkat azon esetben, ha gyümölcsfáinkat már össze jól megtakaritva bemeszeljük, mert ezáltal számtalan mennyiségü rovart pusztitunk el. A gyümölcsfák nemcsak a mohától, hanem az egyes elhalt kéregrészletektől is megtisztitandók, mert mentől simább valamely fa törzse, annál kevesebb alkalom kinálkozik a rovarok szaporodására. A gyümölcsfák takaritása erre a célra szolgáló drótkefékkel történik. Az elhalt kéregrészletek kézzel, vagy késsel való letisztogatásától őrizkedjünk, mert ezáltal sokszor behasithatunk a fa héjába, a mi minden esetre káros. Leghelyesebben úgy járhatunk el, ha nedves időjárást várunk be, mig ezen elhalt fás részletek megpuhulnak s akkor erős drótkefével a fa egész törzsét lédörzsöljük. Igy könnyen, minden nagyobb nehézség nélkül keresztülvihető a fa tisztogatása. A letisztogatott fa ágai azután mésztejjel bemeszelendők.

További teendőink közé tartozik arról gondoskodni, hogy a gyümölcsfák talaja körös-körül felásassék, azon célból, hogy igy a téli nedvesség jobban behatolhasson a talajba. Ilyenkor gondoskodunk a gyümölcsfák trágyázásáról is, melyet vagy istállótrágyával, vagy mütrágyákkal eszközölhetünk. Ha istállótrágyával trágyázunk, azt a felásott talajra teregetjük ki, mert igy annak értékes anyagai bemosodnak a tél folyamán a talajba a fagyökerekhez s tavasszal a talaj kellő kiszáradás után egyszerü gereblyével elegyengethető s a felesleges el nem korhadt szalma összegyüjtve, eltávolitható. Ha mütrágyákat alkalmazunk, azokat tavasszal kell a még el nem gereblyézett talajra elszórni s csak ezután begereblyézni. A mütrágyák őszi alkalmazása nem tanácsos, mert azok amugy is elég gyorsan hatnak.

XXIII. Csáktornya, 1906. septembra 23-ga 38. Broj.

Sve pošiljke se tičuč zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, urednika vu Csáktornya.

Izdateljstvo: knjižara Strausz Sandora, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlažeći družtveni, znastveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:
Na celo leto . . . . . 8 kor.
Na pol leta . . . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Odgovorni urednik: LOPARITS R. JÓZSEF.

Glavni urednik: MARGITAI JÓZSEF.

Izdatelj i vlastnik: STRAUSZ SÁNDOR.

Senokoše i paše.

(Dalje.)

Kak sam več rekel, naši gazdi su navadni jer su i prisiljeni, da na protuletje razbrcati krtorovnjake tak, da sa motikom je širom razmečeju ili sa zubačami razbrcaju, ali da bi sada na krtorovnjakovu mesto — kaj posejali, ili deteljicu ili lucernu ili travu, to ne napraviju. Krta, koj kotorovnjaka napravi, bi kvar bilo zfondati, jer poljeg toga da hasna čini požere škodljive kukce, gliste i tompoše, poleg toga još i puta odpre zraku i deždju vu zemlju. Ali kak je gud hasnoviten, jer sa krtorovnjaki kvara dela, zato se moramo proti njemu sa tem braniti, da mu raztepemo krtorovnjaka.

Jedno najteže pitanje je pri obdelavanja senokošah i pašah: fondanje dračov, jer ravno više letni drači, proti kojim gazda jako težko se brani, se najbolje plopiju na pašnh i senokošah. Od ovih se na ono leto barem tak moremo osloboditi, ako je po cvetenju doli kosimo i to najvišeput je moči vu juniušu ili juliušu mesecu napraviti. Dakle onda, kada toplo vrême nedopusti, da bi drugoč ztirali.

Škodljivost dračov se osobito vu tem kaže, da zemeju od trate svetlost a sa globokim korenjem pak hranu; jakše su drači i menjšu hranu jim je treba, pak zato se za malo vrême započne harc, tak pod zemljom, kak ober zemlje. Od kraja pomalem potlam sve bolje i bolje obladaju tratu i ako mi ne — zfondamo drače, za malo — vreme budu ovi preobladali — tratu, i na senokosi bude — mesto trave drač rasal. Da kaj znamenuje to za gazdu, to nije treba razprostrano tumačiti, im svi znamo, da dračnata senokoša i paša pokvari kakvoču krme, zême joj cenu, i jer su vnogi drači giftni vnogoput svakovrstne betege zročiju. Najviše dračov je moči na dničnoj senokoši najti, ove je tak moči najleži fondati, da iz senokoše doli spustimo mokrinu, tojest jarke napravimo po senokoši.

Na senokoši je drače fondati moči i tak, da grahorkine tajte biljine posejamo, Ove jako gusto stojiju, široko listje imaju, i tak zadušiju draća, a zvun toga korenje jim dosta globoko ide i tak zême hranu spred dračov.

Na pašah je fondanje dračov zakonsko odpredjeno. Od ovoga govoreči zakon preračuna sve one drače, koje je treba fondati. Ali nije treba velika znanost k tomu, da gdo prepozna, koj drač je škodljiv, koj je hasnoviti. Samo opaživanje i sami dojdemo na to, da koj je hasnovit, koj je dober. Najme moramo znati, da škodljive drače nečeju živina na paši i zbog toga svi na veliko zraseju i sême doneseju. Ako dakle bujno i sêmeno biljinu vidimo na senokoši, za sigurno si moremo misliti, da je to škodljivi drač, kojega živinče nêma rado. Naj nas nezanese i nevkani na jako pognojucim mestu zraščena bujna trava. koju takaj nepojêde marše, akoprêm je basnovita. Ako dakle vidimo, da marše zato nepojede drača jer je škodljiv. trsimo se ga zfondati.

K uzgojenju senokošah i pašah moremo računati i ponovljenje ovih i ako je na kojim mestu redka trava, da to nadomestimo. Ponoviti je dvevrstno moči. Ako mi posejamo, ili ako pustimo travu se dozoriti, da samo razpusti sême. Med ovimi je najbolši, način, ako travino seme mi samiposejamo. Nemora gazda drago sême kupiti pri štacunaru im ima detelična i lucernino sême, pak tam je od vejanja tušek. A za popravljenje pačah pak je najbolše terje i sênove pleve i tušek Naravno je, ako smo posejali sême tak fo moramo i novlačiti, da sême vu zemlju dojde, pak onda je dobro, ako okoli s trnjem ograjimo, da živina kvar ne delaju.

K urgojenju senokošah i pašah moremo računati i pašuvanje, jer dok prije rečeni posli svi taj cilj imaju, da čim više kane dobimo, tak pri pašuvanju taj cilj imamo, da čim bolje izhasnujemo pašu bez toga, da bi zato drugo leto menje plod dobili. Opaženo je, da je najbolše na dêle razdeliti pašu i tak pasti. Jer dok onda na jednim rêsu pasemo, na drugim zatoga ima vrêmena trava rasti. Dalje je to sigurno, da krave i ovce je nê dobro skup pasti. Ovca najme travu čista pri korenju odgrizne, a krava nê tak, krava tak rekuč samo sa jezikom jede. Iz druge strani pak ovca svojim gnojom i duhom tak zasmrdi pašu, da je niti kravi ne volja se na takvim mestu pasti.

ZABAVA.

Preobraženi železničč i pazitelj. (Bahnwächter.)

Nije dobro ako žena hlače nosi, to znamo svi, koji smo oženjeni ili oženjeni bili; ako pak muž obleče žensku kiklu, kak u staro vrieme pokojni Herkules, koj je u kiklu obučeni kolovrata vrtel i konoplinu presti morel, no to takaj nevalja. Muž neka uviek nosi hlače a žena kiklu, onda ide ura pravo.

Železnički pazitelj iz Charleroi u Belgiji, koje izgovaraj Šarloa, a znamenuje po horvatski Karlovac, je to takaj izprobal, a zbilo se je ovako:

Železnički pazitelj iz Charleroi je imal dvie žene, koje su se za čudo medjusobno dobro slagale, jedna je bila u sobi, a ta je bila njegova zakonska žena, i druga u štali rodjena meklenburgerica iz poznatog miesti Kozare.

Pošto je anda zakonska žena železničkoga pazitelja svojoj meklenburgerici svi pazljivost izkazuvala, njoj dobru hranu davala, njoj liepo štrajila, nju za vuže na senokošu na pašu vodila, liepo ju česala i čistila, tak je bilo posve naravno, da joj je bila koza tielom i dušom privržena na toliko, da se nije dala od nikoga drugoga niti dotaknuti, a kamo li dojiti, izvan od svoje gospodarice, železničkog pazitelja zakonske bolje polovice.

Takovom ganutljivom i viernom privrženostju eto naplaćuje niema živina, ako im po volji hodimo i dobro činimo, hranimo i liepo dvorimo, pak anda ova tiha zahvalnost mora u nas več čud pobuditi i nas od toga odvračati, da im nikada nikakove nepotrebne boli neprouzrokujemo. Ljudi, koji živinu bez potrebe muče i trape, nacukavaju i dapače tuku, su gorji od živine. —

Ali u kučici železničkoga pazitelja je ova neograničena ljubav naprama svojoj gospodarici imala i svoju tamnu stranu, a to se je jednom prilikom jasno pokazalo, kad je jednoč žena rano u jutro otišla u varaš na sajam, a železnički pazitelj si je hotel svoju kavu za zajutrak sam pripraviti.

Jer kad je sa dojačom u štalu došel i kozicu zaprosil samo za šalicu mlieka, je ova zlovoljna stepala svoju bradastu glavu, škilila je svojimi očmi zlobno na sve strane, te je pričela prednjimi i stražnjimi nogicami okolo tući i po štali skakati, kad da še bude sad i sad na glavu postavila a svojemi suhemi stražnjemi nogami u zraku ritala i sve nastojanje muža, nju u dobru volju spraviti, liepim nagovaranjem i ulagivanjem, kletvami i grožnjami, samu jednu žlicu mlieka od nje dobiti, bilo je badava. Ona je svojom bradastom glavom ostala tvrdoglava i okoriela, kakov samo more biti griešnik, koj u sebi nečuti niti najmanje volje na popravak.

To je dakako čovieka neizmerno srdilo, a to punim pravom, jer kak on dojde do toga, da sad radi samoladnosti jedne svojevoljne koze, on nebude danas zajtrekuval, več bude svoju težku i odgovornu službu do poldana na tašte vršiti moral. »Jeli je koza veči gospodin pri ovoj kuči ili ja?» — pital je sam sebe, ali niti tim nije šnjom niti za korak dalje došel. Koza je ostala samoladna, a čoviek bude ostal bez zajtreka.

Pametan čoviek se ali zna znajti, a to mu je i dužnost več na račun njegovog razuma, jer bi dosta zlo bilo, da bude sad ovo bradasto, rogato živinče pametnije od razumnoga železnice pazitelja; pametan čoviek najde k svakoj motiki porišče k svakomu koncu iglu, on zdruzne svakoga lešnjaka i oreha i razrieši svakoga uzla mudrosti ili onoga gordonskoga silom, pak tako

Kaj se tiče pašuvanja na senokošah, kuliko je samo moguče, nepašujmo na ovih na protulelje, nego samo po zadnjoj košnji. Iz jedne strani zbog toga, jer je zemlja na protuletje jako mehka, marha je jako zgaziju, pak i na slědih se jame napraviju, vu kojih postoji deždj, i tak zakesni plod. Iz druge strane pak zato, jer na takvim zgaženim mestu se trava najvišeput zfonda, i na mestu trave pažje ili drač raste. Nadalje na takvoi senokoši, gde je marha hodila je težko kositi, zubačiti i drugo delo zvršavati. Vu deždjovnim vrěmenu pak osobito se čuvajmo toga da bi na senokošah pasli, jer mali je tomu hasen, a kvar je veliki.

Koj zmed gazdov posluhne ove navuke i svako leto se poleg njih trsi obdelati, senokoše i paše, on siguren more biti, da njegovo delo nije zahman bito. Na to delo nas prisili i taj slučaj, da od dana do dana menje je pašah i senokošah. Ako dakle hočemo, da svoju marhu čim vekšom vrhom odgajamo i čim lepšu marhu odgajamo, moramo se trsiti naše senokoše čim vu vekšim redu držati naše paše uzgajati, tak onda i vu odgajanju marhe moremo dalje napreduvati.

(Konec.)

Iz magjarskoga.

Politički pregled.

Kossuth Ferencz minister trgovačkih poslov je vu četvrček došel dimo iz Herkulesfürdő kupališča, gde je skoro tri tjedne bil vu toplicah. Po nazad vračenju njegovim taki prek zěme posluvanje vu ministeriumu kak takajše posluvanje kakti predsednik Kossuthove 48-me stranke.

Sa Serbijom vu strani harmice još i děnes se nije do mira došlo. Istina je da Serbija je več pripravna Magjarskoj i Austriji vnogo pustiti, samo da odpreju pred njom hatara. Jer strašno je velika zmešanost vu Serbiji. Marha i svinje, kojih najvekšu stran je do sada Magjarska kupila, sada vu Serbiji po fal potom cěni se prodava. Vnogi srbski trgovci su več i doli došli. To je prisiljilo Serbiju, da pusti Austro-Magjarskoj. Najme veliju srbi, da su pripravni iz Austrije i Magjarske 28 millionov vrědnosti pristelati iz fabrikah, samo se naj pogodimo To su lěpi penezi, ali naše vlade su ipak još ni zadovoljne i dalje tiskaju srbe.

Prošloga tjedna su se započele velike muštre vu Šileziju. Na ovih je i njegvo veličanstvo kralj bil nazočni. kralja su Ferenc Ferdinand i Frigyes kraljevski hercegi primili sa soldačkimi vodji skupno. Vojne vežbe su se jako dopale kralju, koj je i izrazil svoju zadovoljnost.

Józef kraljevski herceg se je vu Berlin odpeljal, gde je na kršćenju prvoga sina nemškoga princa bil nazočen na mesto kralja. Nemški cesar je jako srdačno primil našega princa i naqradil 92 je izvanredno, zvun toga ga je imenuval za zapovednika 14-ga nemškoga džidaškog regimenta.

Nákó Sándor grof fiumejski ravnatelj je ovog meseca 14-ga vu Budapeštu došel, gde je pred poldan pohodil minister predsednika Wekerle Šándora i javljenje mu je načinil od one bune, koja jo prošle dane vu Fiumi bila.

Ministri su ovoga meseca 15-ga držali sednicu, vu kojoj su se razgovorili o onim postupanju, poleg kojega bude se vodila pogodba med Austrijom i Magjarskom.

KAJ JE NOVOGA?

— **Kolendar.** September 24. pondeljek Gellért biškup, mučenik. — 26. Tork, Kleofaš. — 26. Sréda. Ciprian muč. — 27. Četvrtek, Kozma Damjan. — 28. Petek, Venceliu. — 29. Subota, Mihaly — 30. Nedelja, Jeronim. — Evangeliom ove nedelja je: K Jezušu su hodili Farizejuši. — Prvi fertalj meseca je 25-ga ob 7 vuri 11 minuti pred poldan. — Jesen se počne 24-ga ob 12 vuri, 15 minuti vu jutro. — Vrěme bude, poleg stoletnoga kolendara, lěpo.

— **Od žalosti.** Po světu hodi jeden putnik, koj je svigdi doma i svigdi si stana dobi, gdě samo hoče. Ako mu nedamo stana, se pod silom nastani pri nas. Mozbit je i več pri vas bil nastanjen taj putnik dragi čitateli? Taj putniki koj se zove žalost.

Na budimskim cintoru su našli jednu devojku omedleno. Na friškim grobu je ležala. Pod grobom je ležal njezin brát. Jedini njezin brat. Tuliko se je razžalostila zvrhu groba da je dobila srčeni krč i omedlela je. Tak su ju našli ondi. Zove se ta devojka Geréz Irén.

— **Šibice vu dečinjih rukah.** Ovoga meseca 3-ga su Moharics Pavla birova iz Nyirvölgya domari svi na polju, bili. samo Moharicsov test Liszár János 86 ljetni starec je bil doma sa 4 ljet starim Imreh vnukecom i 6 ljet starim Radikovics Pál dečecom. Deca su se na dvoru igrala vu pozderju konopljah, koje je na jeden kup bilo nanošeno. Tak okoli 5 vure po poldan je jedno déte išlo vu kuhnju po šibice, i jer je znalo gde su šibice, i vužgalo je pozderje, da budu si nekaj pekli iz igrače. Starec je vpamet zel, da pozderje gori i hotel je pogasiti, ali akoprem si je i ruku opekel, nije mogel več pomoči. Jeden višesi plamen je poleg stoječe hiže nizkoga krova vužgal i nastal je takov ogenj; da se četiri gazdi plačeju za svojim blagom. To je bila najvekša falinga, da je vu občini malo ljudi bilo doma i nije bilo gdo bi gasil ognja tak dugo, dok su csáktornyaiski ognjogasci ně došli vun vu Nyirvölgy, koji su onda za mali čas pogasili ognja. Moharics Miklós birovu je zgorela hiža, štala, 2 parme 2 komore, kotec, nutri je zgorela jedna krava, 3 svinje, nadalje pohištvo, vu kupci žito slamu, krmu, zrnje, gospodarstvena sredstva i druge stvari je vu pepel spravil, ogenj. Kvar mu je po priliki 3700 korun. Kovacsics Lukácsu je takaj zgorela hiža, štala, druge zidine kak takaj pohištvo, zrnje i t. d. vu 2400 kor. vrednosti, Kovacsics Martonu je takaj zgorela hiža, štale, i t. d. vu 2300 korun vrednosti. Četvrti gazda, koj je pogorel je Cseh István kojemu je 600 vrednosti zgorelo. - Najžajostneše je to, da oni, kojim je najviše zgorelo, to nebudu povračeno dobili, jer njihovo stanje nije bilo asekulérano. Asekulérano je bilo samo Cseh Istvanovo i Kovacsics Mátyášovo stanje.

— **Spomenek pokojne kraljice.** Ovog meseca 10-ga je bilo 8 ljet tomu, da

---

je i železnički pazitelj Charleroiski bil čoviek, koj nije na glavu opal.

Pošto niti ljubeznivostju, niti uljudnostju, niti grabljanštinom nije mogel pri kozi nikaj obaviti, to je on prešel u šator nadmudrenja, koj bu kojega nadmudril, ili pazitelj kozu ili koza pazitelja, njegova bude igra, — baš tak, kak med japanci i rusi. — On anda otide natrag u sobu, poišče u starom ormaru jednu staru kiklu, u kojoj je njegova žena navadno posluvala pak i kozu hranila i dojila, tu kiklu hiti preko glave na se te se u pojasu opaše, baš tak, kak se je uviek njegova žena opasuvala, zatim navleče na se ženininoga starога rekleca, glavu omota starim ženinim rubcom tak, da mu je njegovu jaku bradu bar poniešto pokrival i »bau, bau» za diecu bil je gotov, ali ne tako za kozu. Jer ovak uniformirani železnički pazitelj je sada opet njoj išel u vizitu u štalu.

I nut, — prevara je podpuno uspiela! — Koza najme je mislila, da je to sad njezina ljubezna gospodarica i dvoriteljica došla, pak je sad mirno stala kak stup na križanju i pustila se dojiti, te dala svog dodrog mlicka sve do zadnje kaplje, bez ikakovog prigovora.

Ali dok je železnički pazitelj najbolje dojil i mlieko na debelo teklo te se u dojači kak sopunica pienilo, pričme na pazitelјovoj kučici zvonec tak strašno u stran zvoniti, kak da se je negde ogenj pripetil, a odmah zatim pričme iz daleka fučkati i ružiti kak grmljavina, vlak je najme svum svojom brzinom ružil kroz most sembratske doline, u kojoj je stala kučica našega pazitelja na železnicu.

Hej, kak je čoviek, koj je od veselja nad uspielom varkom posve na u to dobra dolazeči vlak zaboravil, skočil iz svog stolca, na kojem je kozu doječ sedel, da je skoro dojaču prevrnul i mlieko po štali razlejal.

Ali vlak je več bil na kojih sto korakah od kučice udaljen, pak je anda več bilo prekasno za preobleči se. Samo je još toliko vriemena imal, da je rubca s glave skinul, službenu kapicu, koja je na klupici pred kučicom ležala, na glavu si metnul te zastavicu, koja je kraj kapice ležala u ruke prijel. Sad je vlak jurił mimo kučice a pazitelj železnice je tu stal kakti zid »habt acht» .... odeven u kikli i reklecu svoje žene, a brada mu je na prsa dole visela. Svi putnici su kroz obloke vagonah glave van porinuli i vrate si natezali na jednu i drugu stranu te su se smijali, da su im suze na oči navrele, a nekoji su po franczki ili nizozemski vikali?

»He, pazitelj železnički je obnorel!«

Dakako, da je vodja vlaka tu metamorfozu pazitelja takaj videl i po svojoj dužnosti pri prvoj postaji s tom prijavu učinil.

Poznato je, da su visoka gospoda po luksurioznih kancellariah hitrije spremni, ako je treba koga kuditi, negoli ako tko svojom marljivostju i točnostju priznanje zaslužuje, njega pohvaliti ili nagraditi, a to je, istinski rečeno, pri železnicah, gde i najmanja neudrednost, zaboravljenje ili dapače nemarnost, može hiljade ljudih u nesreču hititi, posve u redu.

I anda je naš pazitelj železnicah iz Charleroi, prije nego mu se je sunce kroz oblok tri krat smejalo, dobil od svojih predpostavljenih jednoga tako nazvanoga dugoga nosa, na koj je bila duga i duga opomena privezana i to mu je temetjito pokvarilo volju, u buduće u haljinah svoje zakonske žene od koze mlieka prositi.

Em. Kollay.

je Lucheni zvani anarkišta zaklal našu milu kraljicu Elizabetu. Pak naš narod se niti nije spozabil od svoje dobre kraljice, nē vu Budapešti, nego po célim orsagu su obslužili žalostni spomendan smrti naše kraljice. Vu školah su svečanosti bile i vu cirkvah su se svečane meše služile, Njegovo Veličanstvo kralj je na ovaj dan vu jutro ob 9 vuri vu Beču vu kapucinski cirkvi išel vu gruft kraljičin i tak na ruku kraljice kak na raku Rudolfa princa je věnec položil i pri raki Boga molil.

— **Kristóffi je betežen.** Kak jedne budapeštanske novine pišeju, Kristóffi negdašnji minister nezakonitne vlade je vu pameti jako betežen i višeput mu je tak došlo, da je čista pamet zgubil. Hoteli su ga več zdavnja vu špital odnesti, ali se nije dal. Ali pod zadnje vreme se je več tak pohujšal stališ, da je več sam prosil svoju familiju naj ga vu špital daju. Njegova familija ga je sada vu Drezou vu Lehmanov sanatorijum dala odpeljati, da ga tam vračiju.

— **Zaklal je policaja.** Kikó Juon iz Kisgére občine je več pred tem više ljetah sedel vu reštu zato, da je čoveka zaklal. Ovoga meseca 17-ga je vu Szatmár varašu pijan išel i bantuval je druge ljudi. Na to ga je Kalin György policaj na mir opomenul, ali Kikó je iznenaga hitroma zel pušku od Kalina i nju je na policaju strelil, koj je taki vumrl. Krivca su taki zaprli vu fiškaliatni rešl.

— **Švercanje puškah.** Od dana do dana se čita. da iz drugih orsagov puške hočeju švercati vu Rusku. Na nemško-ruskim hataru su več više vagonov puškah prijeli, koje bi ruski puntari morali dobiti. Sada najzadnjikrat su vu Finskim orsagu celoga damšifa prijeli koj je puške hotel švercati vu Rusku. Na damšifu je 500 Weterli forme puškah bilo, koje je redarstvo prijelo i prek dalo oblasti.

— **Nesrečna igra.** Ako se čovek pēlja po cugu višeput vidi, da deca poleg prehajajučeg cuga strašnu larmu napraviju na šinje kamenje devaju, negda negda i kamenje mečeju. Iz toga se najvekša nesreča mora pripetiti i to bi dužnost bila lugarom i starišem, da deči prepoveju takve stvari. Sada čitamo da vu Gornjoj Magjarskoj iz Ruttke iduči cug, prije kak bi vu Salgótarján došel, su na njega kamenja hitali. Na šnelcugu su se tri obloki potrli, kak takaj oblok one kupeje vu kojoj je Ferdinand bolgarski vladar putoval. Iztragu su podignuli proti onim, koji su nezreloga čina načinili.

— **Stari grēh.** Jambrovics Antala iz Vargahegya je još 1904-ga ljeta septembra 18-ga, dakle pred dvema ljetni vu oštariji Zamoda Martina vu Farkašhegyu vu noći ob 11 vuri navaljil Golub Ferenc i sa jednim dogom ga je dvaput tak vudril po glavi, da je Jambrovics taki doli se smlet i omedlel a Golub pak je obežal, misleči da ga nitko nije videl. Težko oranjenog človeka su drugi dēn dimo odpeljali i akoprem ga je doktor iz Polstraue dobro vračil na 10 dni septembra 29-ga je vumrl. Mrtvoga su pokopali. krivca nije iskal nigdo i nišči nije prijavil stvar sudu. Vu ovim mesecu je ipak negdi se čul spominati od te stvari Német stražmešter žandarski iz Miksavára počel je za krivcom iskati od doktora je zel vun pismo i tak je prijel Goluba, kojega su več vu nagykanizski rešt odpeljali.

— **Velika željeznička nesreča.** Vu Ameriki se je velika nesreča pripetila na željeznici blizu Alcida banhofa. Cug je rēsare vozil i med vozenjem se mu je pokvarila brenza. Cug je na to iz jednog brežnog mesta sa strašnom brzinom letel i Vinipeg banhofu se je tresnul vu jednoga drugoga cuga. Dva prvi vagoni su se čista na prah rezišli. Dvanajst ljudi je taki vumrlo i strašno vnogo njih je oranjeni.

— **Žandari su zaklali birova.** Vu Gömörsid občini je ovoga meseca 12-ga prošćenje bilo i na večer se je Daraboš János občinski birov tak napil, da potlam dimo iduči se je zišel sa žandari. Reč po reči i Daraboš vun zel revolvera, da streli jednoga žandara. Sülle Imre stražmešter je na to birova streljil. Selčani su se na to tak zbunili, da su žandare hoteli zatući, ali na reču je više drugih žandarov došlo iz okolice njim na pomoć, koji su mir napravili. Iztraga je podigjena. Birov je taki vumrl i 15-ga su ga zakopali.

— **Zamlajena občina.** Kvarel rusku občinu blizu Tiflisa je iz brega dojduča voda, kamenje i mlaj čisto zamlajila. Do vezda su 54 mrtvi potegnuli vun iz mloja. Tak veliju da 200 ljudi i strašno vnogo marhe je vu mlaji poginuli. Kak takaj rodne gorice i žito je sve zamlajeno.

— **Nesreča na mostu.** Horváth István, Szabó Pál i njegova žena iz Tolnanénedi občine su na polje hoteli iti. Da jim bude krajši put su čez željeznički most išli. Ali ravno onda je i cug došel na most i i Szabó Pala i njegovu ženu je smrtno zgazil. Horvath se je srečno oslobodil.

— **Divji muž.** Niti pisec nebi mogel opisati, kakove grde duše človek je on, koj se jedenkrat več pijanščine pusti. Sledeči dogodjaj koj se je vu Berlinu pripetil nam takaj kaže na kaj nosi človeka bežbožtvo i pijanščina. Vu jedni veliki palači vu nahižnoj sobi je stanuval Jüppner Herman 30 ljeta star tezak sa svojom ženom i dvojom decom. Od kraja njim je dobro išlo, človek je marljivo delal vu fabriki a žena je doma šivala da priskrbi za decu čim više. Ali jednog dneva je muž počel zaostajati vu hudih družtvah i zaostajal je svaki den. Kaj je služil je ne bilo dosta na gut, morala mu je žena dati, kaj je sa šivanjem dobila. Ali potlam je niti to ne bilo dosta. Onda je muž nagovarjal žonu naj se vu greh pusti i naj sa svojim telom služi njemu na gut. Žena je jedno celo ljeto proti stala, ali nazadnje kada su več deca ne imala jesti se je pusti vu greh. Ali žmehka je postala. Onda se je pritužila svojoj materi, koja se je nato jako razljutila i jednako na redarstvo je išla, da bezdušnoga muža svoje kčeri zatuži. Ali to je nekak zazvedil i muž, vu noči je vdrl vu hižu svoje žene i za lasi ju je potegnul doli iz postelje. Dvoje dece je na krvave zbil a zatem pak ženu zrital i vun nju je hotel hititi nad oblok iz četvrtog štoka. Strašna vika i krika je više ljudi sakupila skup, koji su jako težko ipak oslobodili ženu iz ruk nečemurnog muža. Ali 8 jaki ljudi je bilo potrebno, dok su divjega človeka mogli zvezati i na policiju odegnati. Nesrečno iztučena mati je još onu noč vumrla od dobljenih ranah. Malu sirotinsku decu, je ženina mati zela k sebi.

Ubojstvo na polju. Vu Bezdan občini je jedan nepoznati človek se prek pēljal čez zemlju Morvai Józsefa, kojega žena je ravno na polju bila i počela je pitati nepoznatoga, da zakaj se tu pelja, kad tu nije put. Nepoznati človek je niti več ni rekel nego vu ruki držajučim revolverom je streljit na žensku i pogodil nju je, da se je mrtva zrušila doli. Krivca iščeju žandari.

Kakov je bil gardišt.

Jeden gardist i jeden horvat iz bacske iznenada jem se zišli vu jedne kre kolnoga puta stoječoj čardi. Svaki je na jednu časicu vina stupil nutri i v sobi jesu sami bili, brez svedokov, mužki prama mužkomu.

Niti reč ni, nego spukneju svoje sablje, hrbte svoje prama steni obrneju i dugo gledaju jedan drugoga.

— Danas ti je smrt! — veli jeden.

— Zakolem te, mrgoče drugi.

— Živi odovud obedva neidemo.

— Ali niti mrtvi ni.

— Nego šta veliš magjarski sused, nebi prije popili svoju vinu, ako smo ju več si dali donesti, i zatim imamo vreme jeden drugoga razcepati.

— Nemaram, naiprvo moje vinu, onda tvoju krv!

— Prva kupica.

— Éljen Mészáros!!!

— Živio Jelasics!!

Druga kupica.

— Od kuda ste vi stric?

— Iz Torontala.

— Im smo onda susedi.

— Teknimo (kakti kupice)

— Éljen! Živio!!!

Tretja kupica.

— Koj naj anda živi?

— Neznam ja, morebiti mi sami?

— Nego mi dva ako se dobro sečam, se moremo zaklati.

— Kaj pak ali odmah.

— Samo to neznam, zašto?

— Za sloboščinu.

— Tako je za sloboščinu! Pijmo još jedenput. Éljen! Živio.

Četrta kupica.

— Sused jeli imate vi ženu?

— Kaj pak nego imam, a vi?

— Ja pak sine imam.

— Kaj bude iz njih, ako se mi jeden drugi vmorimo?

— Pijmo još jedenput.

— Peta kupica.

— Jeli sem ja vas gda s jednim prstum bantuval?

— Nigdar mene, niti vaš stari otec ni.

Sused jeli se srdite name?

— Pes, ki se srdi, im niste . . . vi.

—

Gardisti iz varaša Kassa jesu vežbanje držali.

Poručnik (leitinand) veli kommandu.

— Pazi! Na desno stupaj!

Nato jeden gardišt veli svomu susedu.

— Kaj mislite kum, jeli nebi nam bolje bilo na levo stupiti?

—

— Kaj ti neopadne na pamet, s nenabitum puškum idti prama nepriatelju? — veli j den gardist drugomu.

— Pszt! muči, im ti to nezna nepri jatelj. —

—

Vučili su se gardisti s puškum. Jer pak jeden zmed njih je jako veliku črevu imeli tako je celo liniu pokvaril, i k njemu čast nik i veli:

— Prsa vun, črevo nutri!

— Im dobro, dobro, dragi kum, samo da bi to i tak lehko išlo.

—

— Na dasno gledaj, zavikne kapitan gardistov.

— Zapovedaj ti svomu psu, ravno zato na levo budem gledal, — , zavikne v gledo stišnjeni plemenitaš.

A sóskúti „PAULA“- forrás
természetes hazai ásványvíz.
Páratlan és kristálytiszta, szénsavdús borvíz.
796 3—10

A sóskuti „VITA”- forrás
természetes hazai, alkalikus, carbon-natron ásványvíz.
Leghírnevesebb *orvosprofesszoraink* szenzációs gyógyeredményeket érnek el vele.

Kapható minden ásványvizkereskedésben.
Muraköz és Alsólendva egyedüli főelárusitó STRÁHIA TESTVÉREK Csáktornyán.

800 2—2

Tölgyfa eladás.

A csáktornyai uradalomban mintegy 1910 drb. tölgyfa bocsájtatik eladásra. Az erre vonatkozó ajánlatok folyó évi szeptember hóban nyujtandók be.

Uradalmi tisztség.

799 2—3

Tanonc

ki irni olvasni tud felvétetik

Mastnak József

cipészmesternél.

Jednoga poštenoga dečka, koj pisati i čitati zna, za

učenika

išče

Mastnak József

cipelarski mešter u Csáktornya.

Hrastovi lagvi,

vu svakoj velikoči do 70 hektolitrov se moreju dobíti pri

Alexu Breyer i Sinu

vu Križevci (Hrvatska)

Ćena je od **6 korun** pri 100 litrov i dalje.

756 9—13

Lagve moreju poštuvani kupci vu Križevci prěk zeti.

Keil-Lakk

legkitünöbb mázoló szer puha padló számára.

789 3—6

Keil-léle *viaszkenőcs kemény padló számára.*
Keil-léle *fehér „Clasur“ fénymáz 90 fillér.*
Keil-léle *arany-fénymáz képkereteknek 40 fillér.*
Keil-léle *szalmakalap-festék minden szinben.*

Mindenkor kaphatók:

Heinrich Miksa cégnél Csáktornyán, — Horvat A. Varazsdon.

Országos vásár.

PERLAK nagyközség (Zalamegye, Muraköz) ez idén és a következő években is, őszi országos **vásárját**

SZENT LUKÁCS nap utáni kedden azaz október hó 23-án tartja meg.

Perlak, mint az Alsó-Muraköz központja különösen alkalmas hely a jó hirü muraközi lovak és csikók beszerzésére.

PERLAKON, 1906. szeptember 18-án. 803 1—3

Perlak község előljárósága.

Egy jó erkölcsü

tanonc

felvétetik

Kramarits Viktor

fűszerkereskedésében

PERLAKON.

804 1—3

Globin

a legjobb és legfinomabb czipőtisztitószer

Egy kàntor segéd

azonnali belépésre kerestetik.

KERMÁN JÁNOS

805 1—1 orgonista, STRIDÓ.

Két szimenthali bika és egy sertéskan eladó.

Terbócz Pál Hétvezér u. p. Miksavár 806

Mindennemü arany-, ezüst- és kinaezüst tárgyak, ékszerek, valódi **schweizi zseb- fali- és ébresztőórák** nagy választékban kaphatók:

Pollák Bernát

órás és ékszerésznél

Varaždin,

Ferenc József-tér.

A „POLGÁR"

karácsonyi ajándékai.

A POLGÁR a magyar hirlapirodalomban páratlan meglepetésben részesíti előfizetőit. Nemcsak jó és olcsó lapot ad, de karácsonyra gyönyörü ajándékkal is meglepi őket, olyan ajándékkal, — melynek maradandó az értéke. «A POLGÁR» ugyanis több ezer koronáért megvette

Bihari Sándornak

a nagy magyar festőnek, nem sokkal halála előtt készült

Zöldségtisztitók

című festményét és annak művésziesen előállitott, 65 cm. magas és 1 méter hosszú olajnyomatu másolatát juttatja előfizetőinek. A művészi másolatot, mely az eredetinek tökéletesen megfelel és melynek bolti ára 30 korona, megkapja karácsonyra **minden előfizető**, aki mostantól kezdve egy évre megszakitás nélkül A POLGÁR-ra előfizet, illetve, aki karácsonyig legalább egy félévi dijat befizetett és egy további félévi előfizetésre magát kötelezi. Az előfizetés fél- és negyedévenként, sőt havonta is teljesithető.

A POLGÁR előfizetői azonkivül ez év **karácsonyán** is diszes és **nagyterjedelmü naptárt kapnak ajándékul az 1907. évre.** A naptár egész sereg értékesebbnél értékesebb irodalmi közleményt közöl a legkiválóbb magyar irók tollából.

A Polgár előfizetési díja:

Egy évre 16 K, Fél évre 8 K, Negyedévre 4 K, Egy hóra 1.40 K

A pénzt legcélszerübb postautalványnyal beküldeni.

A POLGÁR kiadóhivatala

BUDAPEST, VI., Nagymező-utca 12. sz.

Mutatványszámot szivesen küldünk.

---

800 2—2

Muraközi borok eladása.

A csáktornyai grófi várpincében 273 hectoliter bor 1890|1904-ik évekből kerül eladásra. Ezen készlet felére nézve az ajánlatok folyó évi szeptember hóban beadhatók. — Minták készséggel küldetnek. — További felvilágositás kapható a grófi titkári hivatalnál Csáktornyán.

Uradalmi tisztség.

Pályázati hirdetmény.

Zalamegye ***kir. tanfelügyelőségének*** *2089/906. számu értesitése folytán Alsódomboru községben megüresedett*

kántortanitói állásra

uj pályázat hirdettetik. — Javadalma: 900 kor. készpénz előleges havi részletekben, az iskola épületben lakás, melléképületek u. m. pajta, istálló, sertésól, az előbbi kántortanitó által használt kertnek plébánia felőli fele. Ugy a lakást, mint a kertet köteles a község kivánatára 300 kor. évi bér ellenében a községnek átengedni.

Ismétlősök oktatásáért évi 50 korona.

Keresztjárásáért évi 20 korona.

Fapénz 100 kor., 9 és fél hold szántóföld (az idei termésre nem számithat), 2 drb. szarvasmarha és 3 drb. sertés szabad legeltetése.

Stola jövedelem.

Horvát nyelv birása kivánatos, mert az isteni tisztelet horvát. Pályázati kérvények ***„KÖZSÉGI ISKOLASZÉK"*** *cimére* ***1906. október 5-ig*** *bezárólag beküldendők, később érkezők figyelembe nem vétetnek.* 801 1—1

Alsódomboru, 1906. szeptember 17.

Községi iskolaszék.

Gubona árak. — Ciena žitka

mmázsa.	1 m-cent.	kor fil.
Buza	Pšenica	13.00—
Rozs	Hrž	11 00—
Árpa	Ječmen	11 50—
Zab	Zob	12 30—
Kukoricza uj	Kuruza nova	10 50—
Fehér bab uj	Grah beli	18 50—
Sárga » »	» žuti	17 35—
Vegyes » »	» zmešan	13.50—
Kendermag	Konopljeno seme	18.00—
Lenmag	Len	20 50—
Tökmag	Koščice	16 50—
Bükköny	Grahorka	12 50—

Necsak olvasni

hanemmeg is kell kisérelni **BERGMANN és TÁRSA, Dresden és Telschen a/E** régen bevált, gyógyito hatású

Steckenpferd liliom-tej-szappanát

azelőtt Bergmann-féle liliomtejszappant (jegy: 2 Bergmänner) hogy szeplőktől ment, fehér arcbőrt, valamint gyengéd arcszint nyerjünk.

Darabja 80 fillér-ért kapható:

Stráhia Testvérek-nél

Csáktornya.

791 3—50

HIRDETÉSEK

felvétetnek e lap kiadóhivatalában

Világkiállitás St. Louis 1904 legfőbb kitüntet. Grand Prix

Globin

a legjobb és legfinomabb Czipő tisztitószer

Egyedüli gyártás Fritz Schulz jr. rend. társ. Lipcsében Egerben

Ikt. 3705.
1906.

HIRDETMÉNY.

A perlaki kir. járásbiróság mint tkvi hatóság részéről közzé tétetik: miszerint a ***cs. kir. szab. délivasut buda-ternoveci (pragerhofi) vonala*** *számára az alább megnevezett határokban kisajátitott területekről elkészitett összeirás, térkép és egyedi kimutatás hitelesitésére a helyszinére a következő határnapok tüzetnek ki, ugymint:*

BENKOVECZ — JURCSEVECZ

községre nézve ***1906. szeptember hó 28-án délután 3 óra Kisszabadka*** *vasuti állomásra.*

Az érdekeltek felhivatnak, miszerint netaláni észrevételeik a fennebbi határnapon a bizottság előtt előterjeszszék, különben a kisajátitás és a felvett térfogat, ugy a feljegyzett szolgalmak s jogosultságok iránti kifogásaik többé tekintetbe nem jöhetnek.

Egyuttal felhivantak mindazok, a kik a fennebbi határokban a fennti vasutvonal számára kisajátitott területekért járó és az egyedi kimutatásban kitett kártalanitási összeg mennyiségére nézve ellenvetéseket tenni akarnak, vagy ezen összegre bármi cim alatt igényt tartanak; ezeket ***1906 évi november hó 10-ig*** *ezen telekkönyvi hatóságnál annál bizonyosabban bejelentsék, minthogy a később jelentkezők, észrevételeire s igényeire semmi tekintet nem lévén, a kisajátitási és kártalanitási összeg annak és azon mennyiségben fog kiadatni, a kinek nevére és a mely összeggel az az egyedi kimutatásban ki van téve, a bekebelezett vagy felülkeblezett tételek pedig ezentul kisajátitott területről hivatalból le fognak töröltetni.*

Az összeirás, térkép és egyedi kimutatás a telekhivatalban betekinthető.

Kelt Perlak, 1906. szeptember 1-én.

Szabó,
kir. albiró.

798 3—3

Nádasi József férfi-szabó, Csáktornya

Petőfi-útcza.

Ajánlja az őszi és téli idényre dúsan felszerelt raktárát mindennemü

kész férfi- és gyermekruha raktárát.

Mérték utáni rendelések a legfinomabb szövetekből gyorsan, pontosan és jutányosan teljesittetnek.

785 4—*

Hirdetmény.

A Csáktornyai Takarékpénztár Részvénytársulat

t. részvényesei 1906. október 11-én délután 3 órakor Csáktornyán a társulat saját házában tartandó

rendkivüli közgyülésre

tisztelettel meghivatnak.

*

Tanácskozási tárgyak sorrendje:

a) Elnöki megnyitás.
b) a közgyülés jegyzőkönyvének hitelesitésére 2 részvényes kijelölése.
c) Az igazgatóság inditványa, hogy alaptőkéje 300000 kor.-ról 500000 koronára emeltessék fel, 1000 drb. uj részvény kibocsátása által.
d) Alapszabályok módositása.
e) Esetleges inditványok.

Csáktornya, 1906. szeptember 6-án.

Az igazgatóság.

37. §. A tanácskozási és szavazási jogot a közgyülésben minden részvényes személyesen vagy törvényes meghatalmazottja (36. §.) által gyakorolhatja; de ezen jog gyakorolhatására megkivántatik, hogy a részvényes legalább 20 éves és részvénye a közgyülés előtt legalább két hét óta a társulat könyvében az ő nevére legyen bejrva és végre, hogy az szintén a közgyülést 3 nappal megelőzőleg, azaz 1906. évi október 8-ig az intézet pénztárába letétessék.
Meghatalmazványok csak részvényesek nevére állithatók ki. 802 1 *

BUDAPESTEN
AZ EGYETLEN
FÜGGETLEN
ELLENZÉKI

nagy napilap:

„AZ UJSÁG“

788 3—4

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre . .	28 K	Negyedévre	7 K — f
Fél évre	14 „	Egy hónapra	2 „ 40 „

Győnyőrü albumajándék karácsonyra Az Ujság minden előfizetőjének kivétel nélkül!

MEGRENDELÉSI CÍM: **AZ UJSÁG kiadóhivatala, Budapest, VII., Kerepesi-út 54.**

Nyomatott Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvnyomdájában Csáktornyán.